

สาเหตุการขอคลังกันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

นายจรุณ วิรุฬห์รักษ์

000293

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
แผนกวิชาแมธยมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2521

CAUSES OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS' DROP-OUT

Mr. Jaroon Wiroonrat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Secondary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

หัวขอวิทยานิพนธ์	ดำเนินการของกองการกันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
โดย	นาย จรุญ วิรุฬห์ตัน
แผนกวิชา	มัธยมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ประไพฑะภูล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้มีวิทยานิพนธ์ตามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญามหาบัณฑิต

รักษาราชการแทน

..... กะปะปีบีบังกิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ มุขนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศัย ปูรณโชติ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ประไพฑะภูล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์เพ็ญ เจริญพาณิช)

ถือวินิชัยของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอวิทยานิพนธ์ สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
 ชื่อนิสิต นาย จรุญ วิรุฬห์รัตน์
 อาจารย์ที่ปรึกษา พญายาสพราหมณ์ ดร. อัจฉรา ประไทรยะกุล
 แผนกวิชา มัธยมศึกษา^๑
 ปีการศึกษา ๒๕๒๐

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจจำนวนนักเรียนที่ออกกลางคันในระดับมัธยมศึกษา ชั้นกัตตอง การมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๙.
2. เพื่อศึกษาสถานภาพผู้นักเรียนและสถานภาพทางครอบครัว ของนักเรียนที่ออกกลางคัน
3. เพื่อกำหนดสาเหตุที่เป็นเหตุให้นักเรียนในชั้นกัตตองออกกลางคัน
4. เพื่อประมาณตัวใช้จ่ายที่รัฐบาลต้องสูญเสียไป เนื่องจากการออกกลางคัน ของนักเรียนในชั้นกัตตอง การมัธยมศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๑๙

วิธีดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี ๒ กลุ่ม คือ กรุงเทพฯ และเชียงใหม่ ชนชั้นของนักเรียนที่ออกกลางคันระหว่างปีการศึกษา ๒๕๑๙ จากโรงเรียนที่ไม่ได้มาโดยวิธี สุ่มตัวอย่างแบบชั้น (Stratified Random Sampling Technique) รวมจำนวน โรงเรียนทั้งหมด ๕๖ โรง เป็นกรุงเทพฯ ๔๑๑ คน และเชียงใหม่ ๓๕๑ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องสร้างขึ้นเอง โดยได้รับคำแนะนำและแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา แบบสอบถามเป็นแบบ เลือกตอบ (Multiple

choice) มาตราประเมินค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open-ended) ก่อนจะดำเนินการวิจัย ได้ทำการทดสอบใช้แบบสอบถาม (Pre-test) กลุ่มนักเรียน ในโรงเรียนที่ไม่ได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 8 โรงและนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขแล้วไปใช้ กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใกล้สูมไว้

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูประจำชั้นกับเพื่อนสนิทโดยใช้ Z-test

สรุปผลการวิจัย

1. อัตราการออกกลางคันของนักเรียนในสังกัดกองการมชยมศึกษา รวมทุกภาค คิดเป็นร้อยละ 1.98 ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างหั้งหมก ในแต่ละภาคมีอัตราการออกกลางคัน จำนวนมากไปทางน้อย ถัดไป ภาคกลาง (2.89%) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2.36%) ภาคใต้ (1.52%) ภาคตะวันออก (1.35%) ภาคตะวันตก (1.18%) และภาคเหนือ (.84%) ระดับมชยมศึกษาตอนปลายรวมทุกภาคมีนักเรียนออกกลางคัน ร้อยละ 2.25 มากกว่าระดับ มชยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีเพียงร้อยละ 1.94 ชน่อมีนักเรียนออกมากที่สุดได้แก่ ม.ศ.4 (2.86%) รองลงมาคือ ม.ศ.1 (2.24%)

2. ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน ผลการเรียนต่ำ คบเทื่อนพื้นเมืองไม่ดี สภาพแวดล้อมทางบ้านและสังคมไม่ดี ส悠悠叛逆ปีไม่อยากเรียนชั้นต่ำและพอแม่ตามใจเด็กเกินไป

3. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูกับเพื่อนสนิทพบว่า มีความแตกต่าง กันทุกคัน โดยที่ครูให้ความสำคัญต่อปัญหาในแต่ละคันสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และมี เรียง 4 ปัญหาอย่างเท่ากันที่ค่าความสำคัญของปัญหาจากบุคคลสองกลุ่มเท่ากัน

4. ค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลต้องสูญเสีย เนื่องจากการออกกลางคันของนักเรียนใน สังกัดกองการมชยมศึกษาปีการศึกษา 2519 ประมาณ 31,718,154 บาท

Thesis Title Causes of Secondary School Students' Drop-out
Name Mr. Jaroon Wiroonrat
Thesis Advisor Assistant Professor Dr. Ashara Prapaitrakul
Department Secondary Education
Academic Year 1977

ABSTRACT

Purposes of the study

1. To survey the amount of Drop-Outs in public secondary schools during the academic year 1976.
2. To study the status of the Drop-Outs and their families.
3. To study the opinions of home-room teachers and close friends of the Drop-Outs on causes of students' dropout.
4. To estimate the educational wastage concerning the amount of the Drop-Outs.

Methods of the study

The subjects of this study were 411 home-room teachers and 351 close friends of the Drop-Outs in 56 public secondary schools. The sample schools were drawn out by stratified random sampling technique.

Two questionnaires constructed by the researcher were used as the instruments for data collection. The pre-test was administered before actual data collection. The obtained data was analysed by means of percentage, mean, standardized deviation and z test.

Findings

1. The percentage of Drop-Outs in public secondary schools during the academic year 1976 is 1.98. The central region gets the highest percentage of all (2.89%); the next ones are the Northeast (2.36%), the South (1.52%), the East (1.35%), the West (1.18%) and the North (.84%) respectively. In the upper secondary education level, the amount of Drop-Outs is 2.25 percent and 1.94 percent in the lower one. The amount of Drop-Outs in M.S. 4 is 2.86% and 2.24 percent in M.S.I.

2. The most important causes of secondary students' dropout are "Lack of interests in studying.", "Get poor marks.", "Get along with mal-adjusted friend.", "Live in poor home-environment.", "Fail in the final examination." and "Over treated by the parents." respectively.

3. The means of the teachers' opinions and the close friends' opinions appear differently at 95 percent of importance confidence. And the teachers' means are higher than the close friends' in every group of causes. There are only four causes that are not different at the same confidence.

4. The educational wastage due to the Drop-Outs in the public secondary school in the academic year 1976 was about 31, 718, 154 baht.

กิจกรรมประการ

งานวิจัยนี้สำเร็จลงให้ด้วยคือ โดยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ประพันธ์รากุล อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย กลุ่มงาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมิตร วงศ์ตันกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนทร์เพ็ญ เจริญพาณิช ที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทาง ๆ อย่างดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณอาจารย์ทั้งสามท่าน เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะผู้ร่วมการวิจัย ซึ่งได้แก่ คณะกรรมการ โภศศิริ คุณสมชาย ชูชาติ คุณยุทธิ์มี แก่นชัยไทย และคุณเอมอร บัญญาครรภ์วนิย ที่ได้กรุณาช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้บริหาร ครูประจำชั้นและนักเรียนในโรงเรียนมหามัยศึกษา ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม สำหรับ การวิจัย

ฉบับนี้ วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง "ความสูญเสียทางการเมืองศึกษา" ของแผนกวิชาเมืองศึกษา ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และมีรองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวรรณ ปูรวนิชี เป็นหัวหน้าโครงการ ผู้วิจัยได้รับทุนช่วยเหลือทำวิทยานิพนธ์ จากโครงการถังกล่าว จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี่

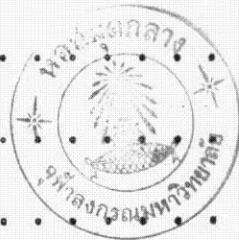
จูรา พิรุฬห์รักษ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๙
กิจกรรมประจำปี	๙
รายการตารางประกอบ	๑๐
 บทที่ ๑ การวิจัยในบริบทเชิงนโยบาย	
๑. บทที่ ๑	๑
/ ความสำคัญของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	๑
/ การลงทุนและความต้องการเพื่อทางการศึกษา	๑
/ ภารกิจประจำปีในการวิจัย	๕
/ แนวโน้มที่สำคัญในการวิจัย	๕
/ ความเชื่อมโยงการวิจัย	๖
/ ข้อจำกัดเบื้องต้น	๖
/ ภารกิจความที่ใช้ในการวิจัย	๖
/ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	๗
๒. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
เอกสารและการวิจัยในประเทศไทย	๘
เอกสารและการวิจัยต่างประเทศ	๑๓
๓. วิธีดำเนินการวิจัย	๒๔
การเข้าถึงกลุ่มผู้อย่าง	๒๔
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	๒๗
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘

บทที่

หน้า

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
จำนวนนักเรียนที่ออกกลางกันในปีการศึกษา ๒๕๑๙	31
อายุและสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียนที่ออกกลางคืบ	35
ความคิดเห็นของครูประจำชั้นและผู้สอนสินิ	40
ค่าใช้จ่ายที่รับมาอ吐ทองสูงเดียว	66
5. สรุปผลการวิจัย ภารีประราย และ ขอเสนอแนะ	69
สรุปผลการวิจัย	70
ภารีประรายผลการวิจัย	73
ขอເປັນອະນະ	75
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	82
ประวัติ	112

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หน้า

1.	จำนวนนักเรียนที่ออกกลางคัน จำแนกตามภาคฤดูมิถุนายน์และระดับการศึกษา	32
2.	จำนวนนักเรียนที่ออกกลางคันในระดับมัธยมศึกษาในปีการศึกษา 2517, 2518 และ 2519	34
3.	ระดับอายุของนักเรียนที่ออกกลางคัน จำแนกตามภาคฤดูใบไม้ผลิ	36
4.	สถานภาพทางครอบครัวของนักเรียนที่ออกกลางคัน	37
5.	ระดับอายุการศึกษาและอาชีพของบิดา และ มารดาของนักเรียนที่ออกกลางคัน	39
6.	ระดับความคิดเห็นของครูประจำชั้น ของนักเรียนที่ออกกลางคัน ต่อปัญหาในด้านทั่ว ๆ ที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนออกกลางคัน	41
7.	ระดับความคิดเห็นของเพื่อนนิชของนักเรียนที่ออกกลางคัน ต่อปัญหาทั่ว ๆ ที่เป็นเหตุให้นักเรียนออกกลางคัน	49
8.	เมื่อเข้าเยี่ยมชมความคิดเห็นของครูประจำชั้นกับความคิดเห็นของเดือนสิน ต่อปัญหาที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนออกกลางคัน	56
9.	ลำดับความสำคัญของปัญหาที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน จำแนกตามภาคฤดูใบไม้ผลิ	62
10.	ค่าใช้จ่ายที่รู้ต้องสูญเสียไป เปื่องจากการออกกลางคันของนักเรียนในสังกัดกองการนักเรียนศึกษา ในปีการศึกษา 2519	67
11.	จำนวนนักเรียนที่ออกระหว่างปี ในสังกัดกองการนักเรียนศึกษา ปีการศึกษา 2514-2518 ในระบบโรงเรียน	84

12.	จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาที่ออกระหว่างปีการศึกษา	
	2516 ตามชั้นและสาขาวิชา	85
13.	จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาที่ออกระหว่างปีการศึกษา	
	2517 ตามชั้นและสาขาวิชา	86
14.	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ เพศและระดับชั้นการศึกษา	87
15.	จำนวนนักเรียนที่ออกกลางคัน จำแนกตามเพศในแต่ละ ภาคภูมิศาสตร์	89
16.	รายละเอียดของนักเรียนที่ออกกลางคันในแต่ละภาคจากจำนวน นักเรียนที่ออกหั้งหมด	91